

תת"ע (חדרה) 9972-03-23 - מדינת ישראל נ' לילך נועה מושקוביץ

תת"ע (חדרה) 9972-03-23 - מדינת ישראל נ' לילך נועה מושקוביץשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 9972-03-23

מדינת ישראל

נגד

לילך נועה מושקוביץ

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[11.02.2026]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 26.3.23.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ונספחיה ובתגובת המשיבה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת אם הייתה הצדקה להיעדרותה מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - הרי שזה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקשת קיבלה את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה, כפי העולה מהאישור אשר צורף לכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט. אישור קבלת הדו"ח כולל פרטים מפורטים, כולל מספר הדו"ח, פרטי המבקשת, תאור העבירה, מועד התייצבות למשפט, וכן ציון מסירת הדו"ח לידיה במקום. כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקשת אודות הדיון בו נשפטה בהיעדרה.

העובדה כי הדו"ח עם ההזמנה לדיון נמסר לידי הנהגת, מחייבת כי תהיה ערה ללוחות הזמנים, וכי תהיה אחראית על הנעשה עם הדו"ח; ואין בבקשה כל הסבר או הצדקה לאי התייצבות המבקשת לדיון.

לפיכך, המבקשת לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל על כתפיה, וניתן היה לדון אותה בהיעדרה.

על כך יש להוסיף כי המבקשת לא גילתה כל עניין בדיון שהתקיים, על אף שהיתה מודעת לקיומו, לא טרחה לבדוק מה נקבע בהיעדרה בדיון, ופנייתה לבית המשפט לצורך ביטול פסק הדין רק לאחר כמעט 3 שנים נעשתה בשיהוי משמעותי ולא מוסבר.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו.

ככלל, על מנת לבטל פסק דין שניתן בהעדר משום חשש לעיוות דין, על הנאשם להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין (ראו: רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, (25.3.2018); רע"פ 2575/17 גייאר נ' מדינת ישראל, (6.9.2017); רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015)); ואין די בטענות המבקשת בבקשה כדי להניח תשתית עובדתית שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט. גם העונש שהושת על המבקשת (3 חודשי פסילה בפועל וענישה נלווית) הוא עונש המינימום הסטטוטורי שנקבע לעבירה שבה הורשעה המבקשת, וממילא אין בו כדי להקים עיוות דין.

אין גם בטענה לקיומו של נזק בשל צבירת נקודות במשרד הרישוי כדי להצדיק קבלת הבקשה (עפ"ת (מחוזי חיפה) 37191-10-21 שרארי נ' מדינת ישראל, 15.11.21, פסקה 18); ו"מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 21418-12-15 קויפמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.2015); ו"מן המפורסמות, כי ניקוד ואמצעי תיקון אינם בבחינת עיוות דין." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 74456-01-24 איאד ג'בארין נ' מדינת ישראל, 26.2.24)).

עם כל ההבנה לנסיבות האישיות שפורטו בבקשה, הרי שהמבקשת קיבלה את יומה בבית המשפט והיא לא ניצלה אותו מטעמים התלויים בה.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

עם זאת, נוכח הנסיבות האישיות, אני מורה כי רכיב הפסילה בפועל ייכנס לתוקפו ביום 15.3.26.

המבקשת תפקיד את רישיון הנהיגה או תחליף רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט, עד לא יאוחר מיום 15.3.26 בשעה 10:00, ותדאג לקבל אישור הפקדה בהתאם.

היה ולא יופקד הרישיון או תחליף הרישיון עד לאותו מועד - תיכנס הפסילה לתוקף אולם ימי הפסילה לא יימנו. ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשפ"ו, 11 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.